

men ogsaa i denne Henseende vil kunne maale sig med, ja staae over den Strafferet, der gjen- nem Praxis anvendes i Slesvig. Forsaavidt altsaa dette maatte blive Tilfaeldet, vil det, efter min Formening, være urimeligt at udsætte til den 1ste April næste Aar at indbrage de paa- gjældende Dele af Slesvig under den kongerigste Lovgivning i denne Henseende. Hvad den egentlige civile Lovgivning angaaer, den, der gjælder mellem Mand og Mand, er det, som jeg før hentydede til, aldeles urigtigt, naar man gaaer ud fra, at der er en grundvæsentlig Forskjel tilstede mellem den danske og den slesvigiske Lovgivning. Uagtet al den Umage, man har gjort sig i Tidernes Løb, takket være de tydsf- dannede Jurister, hvem Udviklingen i retslig Henseende har været voldgiven i Slesvig, er det sælles Grundlag ikke blevet, saaledes øde- lagt, at man ikke kan sige, at der i privatretlig Henseende er Overensstemmelse tilstede mellem den kongerigste og den slesvigiske Lovgivning. Dette gjælder navnlig i den egentlige Privat- ret, og jeg troer altsaa heller ikke, at det i denne Henseende kunde medføre virkelige Beskæmheligheder, allerede fra et tidligere Tidspunkt at lade den kongerigste Lovgivning gjælde for disse Districter. Derimod er det vist, at naar man kommer ind i særlige Forhold f. Ex. Skattevæsen osv., er der mange Særegenheder tilstede i disse Landsdele. Jeg vilde have anseet det ønskeligt, om § 3 havde nævnt de Dele af Lovgivningen, i hvilke Fællesskabet strax skal indtræde, og at man med Hensyn til den øvrige Deel nærmere vilde have antydet, at der vilde blive arbejdet hen til et Fællesskab, men at man maatte forbeholde Fremtiden det Fornødne i saa Henseende. At lade det gaae meget længe hen, saaledes som det paa en Maade blev stillet i Udsigt af det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds, med Sammensmeltningen af disse Dele og Kongeriget, vil jeg ikke finde heldigt, ikke blot fordi det for de paa gjældende Beboere er uheldigt at leve under forskjellig Lovgivning — her maa det erindres, at der ikke er Tale om store, skarpt afgrænsede Landsdele, men om enkelte Sogne, ja om Dele af Sogne — men dernæst ogsaa fordi det absolut maa medføre betydelige Ulemper for enhver Øvrighed og Administration i

de enkelte Tilfaelde at skulle følge en høist forskjellig Lovgivning; dette kan give Anledning til mange Rivninger. Der er allerede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) gjort opmærksom paa, at der vil fremkomme Ulemper i juridicel Henseende ved den Ordning, der maa antages at være forudsat i Lovudkastet. Mig forekommer det, at man, naar man vil handle correct, maa gaae een af to Veie. Man maa enten sige: Vi underlægge disse Landsdele den kongerigste Lovgivning og i Forbindelse dermed ikke blot kongerigst Øvrighedsmyndighed men ogsaa Kongerigets Domstoles Myndighed; derved havde man ogsaa undergivet dem Kongerigets Proceslovgivning og de 3 Instanser, der her finde Sted i civile Sager udenfor Kjøbenhavn — eller ogsaa bør man sige: Vi vilde ikke undergive disse Dele den kongerigste Lovgivning; vi maae lade Forholdet blive, som det er, indtil videre, men saa er Conseqventsen deraf ikke blot at give dem særegne Domstole, men ogsaa i Forbindelse hermed lade dem besidde deres særegne Proceslovgivning og skaffe særegne Overdomstole, forsaavidt saadanne overhovedet ansees nødvendige. Det maa nemlig erindres, at naar man har udtalt, at den særlige Lovgivning indtil 1ste April 1866 skal forblive gjældende i disse slesvigiske Dele, maa dette ogsaa blive Tilfaeldet med den slesvigiske Proceslovgivning; men naar dette skeer, saa er Conseqventsen, at man ikke saaledes, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds yttrede, kan lade de Underretsdomme, der sælles af særlige Dommere, være undergivne Appel til Kongerigets Overretter og Højesteret. Derved kommer man nemlig ind paa Kongerigets Proceslovgivning og forlader den slesvigiske, som man vilde følge. Jeg skal tilføie, at med Hensyn til Proceslovgivningen er ogsaa den Forskjel tilstede, at man i Slesvig kun kender to Instanser i civile Sager, medens der i Kongeriget udenfor Kjøbenhavn er tre Instanser. Forsaavidt man altsaa ikke tør gaae dette Skridt at sige: Vi indføre hvad Politivæsen, Straffelovgivning og den egentlige privatretlige Lovgivning angaaer den kongerigste Lovgivning og fremdeles ogsaa med Hensyn til Proceslovgivningen, hvad jeg troer man uden